Далеке море, срібна мріє!
Ще нині виджу гребінь хвиль…
Я бачу, чую — шум твій віє,
Хоч ділить нас три сотні миль!

Непроходимі маєш броди,
Таємно шепче гамір твій,
Твій безмір срібний, сині води —
Найкращий сон мій, мрія мрій!..

І жаль тяжкий!.. Я свого друга
До тебе, мов до волхва, вів…
Страшна була моя недуга…
Ласкаво лазур твій шумів —

Навколішках молив я з кручі,
З плачем припав до срібних струй:
— Верни йому життя, могуче!
Ти маєш силу-міць, рятуй!..

…Он плач на тебе рветься з груди,
На тебе смуток мій паде, —
Не вдіяло ти, море, чуда!..
По хвилях чорна барка йде…